

Πράσινοι Δυτικής Γερμανίας - Το συνέδριο του Ιούνη - Ρεπορτάζ

[Κωστή Αχνιώτη]

1000 περίπου αχτιβιστές των Πρασίνων μαζεύτηκαν στη Μπαντ-Γκότεσπεργκ για τρεις μέρες (17-19 του Ιούνη) σ' ένα συνέδριο συζήτησης και προβληματισμού που ασχολήθηκε κύρια με τις προοπτικές του κόμματος στα επόμενα χρόνια. Στο συνέδριο αυτό δεν υπήρχαν ψηφοφορίες και δεν λήφθηκαν αποφάσεις. Αυτό το γεγονός απελευθέρωσε τους συνέδρους σε σημαντικό βαθμό από το άγχος των συμμαχιών και επέτρεψε στις συζητήσεις να εξελίσσονται χωρίς προσκόμματα.

Τα μέσα μαζικής επικοινωνίας ήθελαν τους Πράσινους σε μια κατάσταση βαθύτατης κρίσης, άποψη που ομολογουμένως μοιράζονταν αρκετοί σύνεδροι φτάνοντας στην Μπαντ-Κότεσπεργκ.

Σχηματικά το Κόμμα εμφανιζόταν μοιρασμένο στα δύο: από τη μια οι 'φονταμενταλιστές' ή 'φούντις' και από την άλλη οι 'ρεαλιστές' ή 'ρεαλος'. Οι 'φούντις' αντιστοιχούν ιστορικά στη πρώτη περίοδο οικοδόμησης των 'Πρασίνων'. Τη περίοδο αυτή δηλώθηκε απλά μια πολιτική η οποία γέμιζε το κενό που άφηναν τα παραδοσιακά κόμματα. Ουσιαστικά επρόκειτο τότε μάλλον για τη δημιουργία ενός κοινού μετώπου του αντιπυρηνικού, του ειρηνιστικού, του φεμινιστικού κινήματος κι' όλων εκείνων των τοπικών επιτροπών που ξεφύτρωναν τότε σαν μανιτάρια και που ασχολούνταν με τα πιο πάνω ζητήματα αλλά και με άλλα όπως προβλήματα γειτονιάς, υγείας κλπ.

Ήταν η εύκολη περίοδος. Οι 'ρεάλος' εμφανίζονται μετά το 82-83 οπότε οι Πράσινοι έχουν γίνει πια, μια υπολογίσιμη κοινοβουλευτική δύναμη και εμπλέκονται στο παιχνίδι των συμμαχιών και των συμβιβασμών με την Σοσιαλδημοκρατία κύρια. Ανάμεσα στις δύο τάσεις επικρατεί η πόλωση. Οι 'φούντις' παραμένουν προσκολλημένοι στη προεκλογική καθαρότητα της πρώτης περιόδου ενώ οι 'ρεαλος' αντίθετα χτίζουν την πολιτική τους αποσκοπώντας στη συγκυβέρνηση με τους Σοσιαλδημοκράτες. Τελικά το 87 είναι η Σοσιαλδημοκρατία που προσανατολίζεται προς τους Φιλελεύθερους κι έτσι η κυβερνητική επιλογή για τους Πράσινους τίθεται εκτός ορίζοντος. Στο εξής διάφορες νέες ομαδοποιήσεις εξελίσσονται αποσκοπώντας να ξεμπλοκάρουν το κόμμα από το αδιέξοδο και να του δώσουν νέες προοπτικές.

Στις δύο πρώτες μέρες του συνεδρίου έγιναν διάφοροι κύκλοι συζήτησης που κάλυψαν τους βασικούς τομείς της πολιτικής των Πρασίνων, όπως:

1. Η κατάσταση του Κόμματος
2. Ειρήνη - μονομερής αποπλισμός -NATO- διεθνής πολιτική των Πρασίνων
3. Προοπτικές της βιομηχανικής κοινωνίας, εργασία και κοινωνική περιθωριοποίηση
4. Δημοκρατία στη βάση
5. Αντίσταση -μη βία- κρατική καταστολή
6. Οικολογική πολιτική
7. Γυναικεία αντίσταση
8. Αντιπυρηνική πολιτική
9. Η σχέση του κόμματος με το αστικό κράτος
10. Οι προοπτικές της πράσινο-κόκκινης συμμαχίας
11. Πράσινοι και Νεολαία
12. Προοπτικές του Κόμματος στη κοινωνική αλλαγή.

Όλοι οι κύκλοι συζήτησης βεβαίως διαπερνούνταν από την γενική αντίθεση 'Φούντις' και 'Ρεάλος'. Για παράδειγμα οι Jundis υποστήριξαν την εμμονή των Πρασίνων στη σοβαρή τιμωρία των βιαστών. Όπως το προτείνει ένα νέο νομοσχέδιο (το οποίο ποινικοποιεί και τον βιασμό μέσα στο γάμο) ενώ οι 'realos' υποστήριξαν πιο ελαφρές ποινές.

Η τρίτη μέρα του συνεδρίου χρησιμοποιήθηκε σε μια μαραθώνια συζήτηση εφ' όλης της ύλης από το σύνολο των συνέδρων.

Με το τέλος της έγινε φανερό ότι η φημολογούμενη διάσπαση των Πρασίνων είναι απίθανη εξέλιξη. Αντίθετα το συνέδριο έδειξε ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια σύνθεσης των αντιθέσεων. Περιθώρια πραγματικά με την έννοια ότι αυτή η σύνθεση δεν ήταν αποτέλεσμα μόνο του φόβου των δύο παραδοσιακών τάσεων να βρεθούν εκτός βουλής, (διότι υπάρχει το όριο του 5% για να μπει ένας υποψήφιος στη βουλή). Ένδειξη σαφής αυτού του γεγονότος είναι και η εμφάνιση μιας τρίτης τάσης στο κόμμα η οποία συσπειρώθηκε κάτω από τον τίτλο "Αριστερά" (των Πρασίνων) και της οποίας το ιδρυτικό έγγραφο μάζεψε κάπου 300 υπογραφές από τους συμμετέχοντες στο συνέδριο. Αν η τάση αυτή επιχειρεί μια σύνθεση μέσα στο κόμμα των Πρασίνων άλλο τόσο επιχειρεί και μια εναλλαχτική πρόταση τόσο ως προς τη Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία όσο και ως προς τις οργανώσεις της άκρας αριστεράς.

Βέβαια η εκλογή αντιπροσώπων στις προσεχείς εκλογές μέσα στο κόμμα, θα δείξει και την αντιστοιχία ανάμεσα στο συνέδριο και την ολότητα του κόμματος. Πάντως οι αχιβιστές του κόμματος καθορίζουν η αντιπροσωπεύουν συνήθως ικανοποιητικά τις απόψεις του συνόλου των Πρασίνων. κ.α.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Εντός των Τειχών \(Τεύχος 35\), Δεκαετία 1980-1989, 1988, Λευκωσία, Λευκωσία \(νότια\), Οικολογία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_35:greens

Last update: **2025/07/15 13:46**

